

Sygn. akt IV RC 40/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 02.05.2017 w Wieliczce na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich W. C. i J. C. reprezentowanych przez matkę M. C. (1)

przeciwko M. C. (2)

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa M. C. (2)

przeciwko małoletnim W. C. i J. C. reprezentowanych przez matkę M. C. (1)

o obniżenie alimentów

I. zasądza od pozwanego M. C. (2) PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletnich córek W. C. PESEL (...) oraz J. C. PESEL (...) kwoty po 670 zł (sześćset siedemdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletnich powódek M. C. (3) do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 14.02.2013r. sygn. akt XIC 2697/12 oraz kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. w pozostałym zakresie powództwo o alimenty oddala,

III. nie obciąża M. C. (2) opłatą sądową od pozwu o alimenty,

IV. oddala powództwo M. C. (2) o obniżenie alimentów,

V. nakazuje ściągnąć od M. C. (2) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wieliczce kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu o obniżenie alimentów,

VI. wyrokowi w pkt I w zakresie alimentów nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 40/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 czerwca 2017r.

Małoletni powodowie J. C. oraz W. C. reprezentowani przez matkę M. C. (3) wnieśli o zasądzenie od pozwanego ojca M. C. (2) alimentów miesięcznie w kwotach: na rzecz J. C. 900 zł, na rzecz W. C. po 1000 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek kwoty, wraz z kosztami postępowania poczynszy od dnia złożenia pozwu, w miejsce alimentów ustalonych w wyroku rozwodowym

w sprawie XI C 2697/12. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletnich powodów, miesięcznie na utrzymanie J. C. wydawana jest kwota 11582zł, a na rzecz W. C. 1682 zł.

Pozwany M. C. (2) wniósł o oddalenie powództwa, a w odpowiedzi na pozew sformułował żądanie obniżenia alimentów do kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z pozwanych.

Bezsporne był następujący stan faktyczny:

Pozwany M. C. (2) jest ojcem małoletnich: J. C. i W. C.. Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku rozwodowym z dnia 14.02.2013r. XI C 2697/12 zasądził od pozwanego M. C. (2) tytułem alimentów kwoty po 500 zł miesięcznie (łącznie 1000 zł) na obie córki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pieczę nad małoletnimi W. C. i J. C. sprawuje matka M. C. (3), z którą dzieci mieszkają. Matka zajmuje się codziennym wychowaniem córek zapewniając im wyżywienie, ubranie, pomoc w zadaniach szkolnych. Ojciec dzieci M. C. (2), utrzymuje kontakt z córkami, spotyka się z nimi, co najmniej raz w tygodniu, nawet częściej. W trakcie tych kontaktów, poza zapewnieniem dzieciom rozrywek, pomaga im także w odrabianiu zadań szkolnych i w nauce. Dzieci mają dobry kontakt z ojcem kontaktują się z nim także telefonicznie.

Koszt wyżywienia każdej z córek wynosi miesięcznie do 600 zł, na ubrania dla córek matka wydaje miesięcznie do 200 zł. Obie dziewczynki pozostają pod kontrolą lekarską, W. w związku ze schorzeniami tarczycy i alergią, a J. z uwagi na uczulenia. Małoletnia W. ze względu na schorzenia winna utrzymywać dietę bezglutenową, jednakże z uwagi na ograniczenia finansowe nie zachowuje tej diety. Wydatki związane z zakupem leków dla W. to kwota około 80 zł, co dwa miesiące. Po za tym W. pozostaje pod kontrolą ortodonta, który zalecił aparat ortodontyczny na zęby, koszt aparatu to jednorazowo kwota 3000 zł. Wydatki związane z zakupem podręczników i przyborów szkolnych dla J., która uczęszcza do szkoły ponadgimnazjalnej wynosi 1000 zł rocznie, na dojazd zaś wydaje 275zł na semestr. Małoletnia W. również dojeżdża do szkoły, koszt wydatków z tym związanych to 38 zł miesięcznie. Obie dziewczynki otrzymują kieszonkowe po około 100 zł miesięcznie. Matka dzieci zorganizowała im w tym roku (2017r.) wyjazdy na obozy letnie, których koszt wynosi dla J.- 1350 zł, a dla W. 1750 zł. M. C. (3), aby polepszyć sytuację mieszkaniową zaciągnęła też kredyty w bankach. Małoletnie powódki są wspomagane finansowo przez dziadków ojczystych, w szczególności Z. C., który przekazuje im różne kwoty i współfinansuje np. jazdę konną lub wycieczki.

DOWODY:

Zeznania M. C. (3) K-172-173,

Zeznania A. C. K-170,

Zeznania Z. C. K-171,

Umowy kredytowe K-19- 49

Zaświadczenia lekarskie K-50- 51, 54,

Pozwany M. C. (2) z zawodu jest specjalistą marketingu i zarządzania. Jest zatrudniony na umowę o pracę w firmie (...) gdzie otrzymuje wynagrodzenie 2000 zł brutto. Pracuje też na umowę zlecenia w (...) SA w K., z tytułu której otrzymuje również kwotę 2000 zł brutto. Oprócz małoletnich powódek w niniejszej sprawie, na utrzymaniu ma jeszcze jedno dziecko, na które płaci dobrowolnie alimenty w kwotach po około 500 zł miesięcznie. M. C. (2) jest właścicielem samochodu osobowego T. (...) z 2007r., na utrzymanie którego miesięcznie wydaje około 600-650 zł. Pozwany korzysta także z pomocy swoich rodziców którzy wspomagają go finansowo. M. C. (2) spłaca dwa kredyty, pierwszy zaciągnął (...)w (...) Bank SA na kwotę 59.400,00 zł który spłaca po 540,40 zł miesięcznie, drugi w (...) Bank

(...) zaciągnięty(...) (...). na kwotę 236 000,00 zł, który spłaca po 1443,93 zł miesięcznie. Pozwany mieszka sam, za mieszkanie płaci 297,36 zł miesięcznie.

DOWODY:

Zeznania M. C. (2) K-172,

Zeznania A. C. K-170,

Zeznania Z. C. K-171,

Umowy kredytowe K-74-108,

Informacja o opłatach na rzecz wspólnoty mieszkaniowej K-109.

Wiarygodne były dowody z zeznań świadków A. P. cel C. i Z. C., którzy zeznawali jednoznacznie i pewnie wskazując okoliczności dotyczące udzielania pomocy finansowej pozwanemu oraz małoletnim powodkom. Okoliczności te nie miały jednak istotnego znaczenia dla końcowego rozstrzygnięcia w sprawie. Wiarygodne były też zeznania stron M. C. (3) i M. C. (2), którzy wskazywali okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie, w sposób pewny i jednoznaczny, a okoliczności które wskazywali, w znacznej części były też potwierdzone dowodami z dokumentów.

Wiarygodne były również dowody z dokumentów tj. zaświadczenia lekarskie i umowy pożyczek oraz umowy kredytowe, umowy zlecenia których treści ani wiarygodności nie kwestionowały strony.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie z którą rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno więc budzić wątpliwości, że M. C. (2) jest zobligowany do alimentowania dwójki swoich dzieci tj. J. C. i W. C. gdyż żadne z tych dzieci z uwagi na swój wiek nie jest zdolne do samodzielnej egzystencji.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym ustawa rozumie potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie), na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że matka dzieci M. C. (3) wydaje na zaspokojenie bieżących podstawowych potrzeb J. C. miesięcznie kwotę: 1275 zł, zaś W. C. miesięcznie 1100 zł. Wskazane kwoty zaspokajają takie podstawowe potrzeby dzieci pozwanego jak wyżywienie, ubranie, przybory szkolne, lekarstwa. Są to więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej dla aglomeracji (...), do której zaliczyć należy także gminę W. na obszarze której mieszkają strony postępowania. Do koniecznych wydatków na utrzymanie i wychowanie uprawnionych zaliczyć należy także wydatki związane z wyjazdami wakacyjnymi dzieci oraz wydatkami na leczenie, w szczególności leczenie ortodoncyjne małoletniej W., które w dzisiejszych czasach, nie jest czymś wyszukany ale zapewnia odpowiedni wygląd dziecku co jest szczególnie istotne dla dziewczynki w okresie dojrzewania.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika więc, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając więc wartość alimentów Sąd uwzględnił możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu M. C. (2) ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest specjalista z zakresu zarządzania i marketingu, może liczyć na oferty pracy na terenie aglomeracji (...), z wynagrodzeniem łącznie około 3500-4000 zł. Sam pozwany przyznał, że oprócz zatrudnienia na umowę o pracę podejmuje się także zleceń, z których uzyskuje dochody. Z powyższego wprost wynika, że pozwany ma możliwości uzyskać dochód pozwalający na alimentowanie małoletnich, w kwotach zasadzonych wyrokiem z 2 czerwca 2017r. Przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może bowiem uzyskać dochód na poziomie zbliżonym do kwoty 4000 zł, co pozwoli mu na pokrycie alimentów na małoletnie: J. i W. w łącznej kwocie 1340 zł, bez uszczerbku dla swojego utrzymania, a także dla utrzymania trzeciego dziecka, na które pozwany płaci alimenty dobrowolnie. Warto w tym miejscu zwrócić też uwagę, że M. C. (2) jest właścicielem samochodu na utrzymanie którego wydaje miesięcznie, jak sam zeznał, blisko 600 zł. Koszt ten nie może jednak stanowić konkurencji dla wydatków na uzasadnione potrzeby małoletnich dzieci, tym bardziej, że samochód nie jest niezbędny pozwanemu, który mieszkając w K. i pracując w tym mieście może korzystać z komunikacji miejskiej, a zaoszczędzone pieniądze przeznaczyć na alimentowanie dzieci. Na zakres obowiązku alimentacyjnego M. C. (2) nie wpływają także, w ocenie Sądu, zobowiązania jakie zaciągnął w bankach, a więc z tytułu umów kredytowych. Umowy te zostały bowiem zawarte w 2015r., a więc w okresie w którym pozwany był świadom swoich zobowiązań alimentacyjnych oraz możliwości zarobkowych. Jeżeli więc pomimo tej wiedzy zdecydował się na zaciągnięcie kredytów, to nie mogą one wpływać na zakres obowiązku alimentacyjnego. W ten sam sposób ocenić należy dobrowolne zaangażowanie dziadków ojczystych dzieci, w udzielaniu pomocy małoletnim J. i W., w szczególności zaangażowanie finansowe Z. C., który wspomaga wnuczki. Pomoc ta nie wpływa bowiem na zakres obowiązku alimentacyjnego, rodziców jako zobowiązanych w pierwszej kolejności do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania swoich dzieci.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z zeznań stron, wynika zaś, że piecze nad dziećmi w znacznej części sprawuje matka M. C. (3), która dba o codzienne utrzymanie córek, ojciec zaś tj. M. C. (2) jedynie okazjonalnie spotyka się z małoletnimi, raz lub kilka razy w tygodniu na kilka godzin. Nawet jeżeli w czasie tych spotkań pomaga im odrabiać lekcje, zabiera na wycieczki i spaceruje, to nie jest to równoznacznie ze sparowaniem bieżącej pieczy, a więc opieki nad małoletnimi. W konsekwencji uzasadnia to obciążenie większym stopniem kosztami utrzymania dzieci, pozwanego który nie sprawuje bieżącej pieczy nad córkami.

Powyższe uzasadnia uwzględnienie powództwa o podwyższenie alimentów na małoletnie J. C. i W. C., w zakresie zasadzonym w wyroku i jednocześnie stanowi podstawę oddalenia powództwa ponad kwotę po 670 zł miesięcznie na każdą z nich, a także oddalenie powództwa M. C. (2) o obniżenie tych alimentów. Dlatego też Sąd orzekł jak w pkt I, II i IV sentencji wyroku z 6 kwietnia 2017r.

Nie obciążając kosztami postępowania pozwanego, w zakresie powództwa o podwyższenie alimentów, stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletnich dzieci, a obowiązkiem pokrycia kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa. Nakazując zaś ściągnąć od M. C. (2) kwotę 120 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu o obniżenie alimentów stosowano art. 108 § 1 kpc oraz art. 2 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasadzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.